

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייסדות ב"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעעב"א - בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א
קרית יואל - בני ברק

אויפער תורה קוויאל

פרשת כי תצא

כיתה ו' (א-ב)

הר"ר מרדכי מנחם שווארץ הי"ו
הר"ר יואל וויינבערגער הי"ו

חידו"ת לפרשת כי תצא

**כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו
ה' אלוקיך בידך.**

וברש"י לא דברה תורה אלא כנגד
יצר הרע, ונראה דהנה מצות ציצית
היא סגולה להתגבר על יצר הרע
(עי' מנחות מג:), אכן י"ל דסגולה זו
הוא רק כאשר אין חסר בה שום
חוט, אבל אם חסר בה אפילו חוט
אחד, הגם שהיא כשרה, מכל מקום
אין לה את הסגולה הזאת, [כי
ציצית היא בגימטריה ת"ר, ורק ע"י
ח' חוטים הנגררין וה' קשורין הרי
תרי"ג (עי' במדבר רבה יח, יז)],
והנה בארבע כנפי הציצית יש ל"ב
חוטים.

וזהו הרמז: "לא" - כאשר נשאר
לאדם בארבע כנפי ציציותיו ל"א
חוטים, "דברה תורה" שהיא עדיין
כשרה, אך כבר אין בה את הסגולה
להתגבר על היצר הרע, ורק אם היא

כמספר "אלא" [ל"ב] שיש בה ל"ב
חוטים היא סגולה להועיל "כנגד
יצר הרע".

(ברוך טעם)

**וכי יהיה באיש חטא משפט מות
והומת ותלית אותו על עץ.**

כשנפטר הגה"ק רבי משה
קורדובירא זצ"ל, קרא עליו מרן
האר"י הקדוש ז"ל את הפסוק הזה
ופירש ואמר כך, וכי יהיה באיש
חטא משפט מותצ, חטא מלשון
חסרון, דהיינו שיהיה באיש צדיק
חסרון של משפט מות, כי אין בו
שום עבירה שבגללה יתחייב למות,
ועם כל זה והומת, שנתסלק מן
העולם, ותלית אותו על עץ, אז
תתלה את מיתתו בחטא "עץ"
הדעת שאז נגזרה מיתה בעולם,
ולולא זה לעולם לא היה מת.

כי תצא למלחמה על אויבך ונתנו ה' אלוקיך בידך

הגה"ק רבי שמעון סופר זצ"ל כאשר נתקבל לרב בקראקא, היו מאנשי המקום שראו בכך בזיון שלא לקחו רב מקראקא עצמה שהיתה מפורסמת כעיר של חכמים וסופרים, ויעצו, הרי רבי שמעון בוודאי ישלח לתלות בבית המדרש דף שבו יציין על איזה מקומות בש"ס ובפוסקים תסוב דרשתו, ממילא הם ילמדו בעיון את אותם דברים, ומיד כשיתחיל לדרוש, יתקיפוהו בשאלות, השמש של אותו מקום היה איש ירא אלוקים, וכאשר רבי שמעון סופר קרא לו שיתלה בבית המדרש את הדף הנ"ל סיפר לו דברים כהווייתן וביקשו שלא ישלח לתלות את הדף, אך רבי שמעון סופר ענה לו שהוא לא מפחד, ועשה השמש כמצותו, בהגיע יום השבת, מיד כאשר התחיל לדרוש התחילו מכל עבר לקנטרו בקושיות זה בכה וזה בכה, כאשר ראה שכלו כל הקיצין, ענה ואמר שרוצה לספר להם סיפור, פעם הודיעו לאבי החתם סופר, שיהודי אחד פתח חנותו בשבת, באותו זמן הייתי עוד בחור ולמדתי בישיבתו, וקרא לי ולעוד בחור וציוה עלינו ללכת לאותו אדם ולומר לו בשמו שיסגור את החנות, ועשינו כמצותו, והלה אמר לנו שנשיב להחתם סופר, כמו שאני לא מתערב בעסקיו כך הוא לא יתערב בעסקי, ואמרנו הדברים לחתם סופר, וציוה עלינו לחזור ולומר לו שיסגור את החנות, ושוב אמר הלה אותם הדברים, בפעם השלישית גילה החתם סופר לנו שם קדוש שאם אומרים ומכוונים אותו על אדם מסויים יכולים להורגו, ואמר לנו להזהירו בו, שאם הוא לא יסגור חנותו, אתם תאמרו ותכוונו אותו שם עליו, והלה ברוב חוצפתו השיב לנו שהוא לא מפחד לא מהחתם סופר ולא מאותו שם קדוש שיש בידינו, וכוונו אני וחברי אותו שם עליו ומיד מת, הגביה רבי שמעון סופר את קולו לבני קהילתו ואמר, ליהוי ידוע, שעדיין אני זוכר את אותו שם, ולכן, אם תשאלו לאמיתה של תורה כי באמת לא תבינו, מה טוב ומה נעים, אבל אם תשאלו כדי לקנטר, ראו הוזהרתם, ומאותה שעה "האמת והשלום אהבו", ע"כ, וזשה"כ כי תצא למלחמה על אויבך, אז ונתנו ה' אלוקיך בידך, שתקח בידך את אותו שם קדוש אשר יסייע לך להכרית את כל הקמים עליך.